

kunde taxere nogen Hest til over 150 Rd., og ingen af dem, de antog, vare mindre værd, ansatte de dem alle til denne Priis. Paa andre Steder har man sagt, hvilket jeg mener er rigtigt: De bedste Heste ere af større Værdi end 150 Rd. — vi kunne antage efter Priserne paa Remonteheste 250 Rd. —, og det maa derfor være Lovens Mening, at man kun skal give $\frac{2}{5}$ af Værdien. Man har derfor opsat en Skala, saaledes at de bedste Heste ansattes til 150 Rd. og de øvrige i Forhold dertil, og man trak derfor $\frac{2}{5}$ fra Hestens udfundne fulde Værdi for at faae Taxationsværdien. Hvis man nu kom til det Resultat, at man vilde betale Kommunerne indtil 150 Rd. pr. Hest, saa vilde de enkelte ikke faae Erstatning i Forhold til, som de havde leveret gode Heste; thi medens de saa paa mange Steder vilde faae 150 Rd. for en Hest, der mulig ikke har kostet Mere, vilde de paa den anden Side ikke faae mere for en, der har kostet 250 Rd. Jeg troer derfor, at det vilde være meget heldigt, hvis man kom i det Tilfælde, at man skulde have en ny Hestebeskrivning, om da Loven blev forandret i den Henseende, at man lod Kommissionerne taxere Hestene til deres Værdi efter Handel og Vandel; vilde man da ikke give Kommunerne den fulde Værdi, saa kunde man jo fradrage $\frac{1}{5}$ eller $\frac{2}{5}$. Det er saaledes min Mening, at det, hvis vi faae Brug for flere Heste, vilde være meget heldigt, om vi i Loven fik en anden Bestemmelse med Hensyn til Værdien.

Mathiasen: Som bekjendt have de forskjellige Kommuner udredet meer eller mindre store Summer for de stillede Heste. Det forekommer mig derfor, at der kunde være en anden Udredningsmaade, og derpaa skal jeg henlede det ærede Things og den høitæredede Ministers Opmærksomhed. Det er den, at Kommunen beholdt den engang udredede og paatagne Byrde, men at der blev truffet den Foranstaltning, at Halvdelen blev lignet paa Formue og Leilighed og tilbagebetalt Hartkornseierne. De Heste, som her efter blive at udrede af et Amt, af Kjøbstæberne og Landet i Forening, blive mellem disse at fordele efter Folkemængde, istedetfor efter

Hartkornet, og for Kjøbstæbernes Vedkommende derefter udredet efter Formue og Leilighed. Hermed synes den hele Sag at kunne være afgjort uden nogen nye forøget Byrde for Statskassen.

Madsen: Den Bestemmelse i den foreløbige Lov, at ingen Hest maa taxeres over 150 Rd., har jeg forstaaet saaledes, at de bedste Heste, der præsteredes for Mønstringskommissionen, kun maatte ansættes til 150 Rd., og de, der vare mindre værd, til en Priis i Forhold til dette Maximum. Dersom denne Opfattelse ikke er rigtig — jeg kjender ikke saanøie, hvorledes de forskjellige Mønstringskommissioner have opfattet Bestemmelsen —, kan det dog, antager jeg, aldrig være Meningen, at der paa noget Sted skulde kunne blive ydet større Godtgjørelse i Tilfælde af, at Statskassen skulde yde en saadan, end netop 150 Rd. for hver af de bedste Heste. At man skulde kunne faae Mere, kan jeg ikke forstaae kan være begrundet i den foreløbige Lov. Med Hensyn til hvad Ministeriet har hentydet til, at den nye Udskrivningsbyrde skulde være saa ligelig fordeelt, at den kunde findes antagelig som en endelig Krigsstat, da maa jeg ligesom flere ærede Talere være af den Formening, at det vilde være uheldigt, om Kommunerne ikke skulde have Godtgjørelse af Statskassen, da Udskrivningen ellers ikke alene vil falde for bebyrdende paa Hartkornet, men den ogsaa paa den anden Side vilde være urigtig, idet Hartkornbrugene ere forpligtede til at svare Hartkornsbyrderne, saa at Byrden altsaa vilde falde paa disse, medens Hartkornseierne vilde slippe fri. Ifølge disse Betragtninger vil jeg tillade mig at hentyde til, at det mulig var godt, at det forelagte Lovforslag blev taget under Overveielse af et Udvalg, hvorved man da maastee kunde enes om den Forandring, det kunde være nødvendigt at gjøre i den foreløbige Lov, og hvorved det især kunde tages under Overveielse, om man ved samme Leilighed skulde komme til en endelig Beslutning om, hvorvidt Statskassen skulde give den i § 7 omtalte Erstatning til Kommunerne eller ikke. Jeg vilde finde det meget uheldigt nu at stadfæste den foreløbige Lov og udsætte dette Spørgsmaal til Behandling ved en senere Lov.